

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 125/18

Luxembourg, 4. september 2018

Sodba v zadevi C-80/17
Fundo de Garantia Automóvel/Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana in
Cristiana Micaela Caetano Juliana

Za vozilo, ki ni uradno umaknjeno iz prometa in ki se lahko vozi, mora biti sklenjeno zavarovanje civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil, tudi če se njegov lastnik, ki ga nima več namena voziti, odloči to vozilo parkirati na zasebnem dvorišču

Države članice lahko določijo, da če oseba, za katero velja obveznost sklenitve zavarovanja civilne odgovornosti za vozilo, ki je bilo udeleženo v nesreči, te obveznosti ni izpolnila, lahko nacionalni odškodninski organ ukrepa zoper njo, čeprav ni civilno odgovorna za nesrečo

A. A. Juliana, je bila lastnica motornega vozila, registriranega na Portugalskem. Zaradi zdravstvenih težav ga je prenehala voziti in ga je parkirala na svojem dvorišču, ne da bi opravila formalnosti za to, da bi bilo uradno umaknjeno iz prometa. Novembra 2006 si je sin A. A. Juliane brez materinega dovoljenja in brez njene vednosti prilastil to vozilo. Vozilo je zapeljalo s ceste, kar je povzročilo smrt sina A. A. Juliane in dveh drugih oseb, ki sta bili potnika v vozilu. A. A. Juliana na dan nesreče ni imela sklenjenega zavarovanja civilne odgovornosti pri uporabi navedenega vozila (zavarovanje avtomobilske odgovornosti). Fundo de Garantia Automóvel (škodni sklad avtomobilskega zavarovanja, Portugalska) je plačal odškodnino dedičem potnikov za škodo, ki je nastala zaradi nesreče. Ker je sklad menil, da je bila A. A. Juliana dolžna skleniti pogodbo o zavarovanju civilne odgovornosti za njeno vozilo in da te obveznosti ni izpolnila, je skladno z možnostjo, predvideno v portugalskem pravu, vložil tožbo med drugim proti A. A. Juliani za povračilo vsote 437.345,85 evrov, ki jo je plačal dedičem potnikov. A. A. Juliana je trdila, da ni odgovorna za nesrečo in da glede na to, da je avtomobil pustila na svojem dvorišču in da ga ni nameravala voziti, ni bila dolžna skleniti pogodbe o zavarovanju avtomobilske odgovornosti.

Prva direktiva o zavarovanju avtomobilske odgovornosti¹ določa, da mora biti civilna odgovornost pri uporabi vozil, ki so običajno na ozemlju držav članic, krita z zavarovanjem. Druga direktiva o zavarovanju avtomobilske odgovornosti² določa ustanovitev organa z nalogo zagotavljanja odškodnine za materialno škodo ali telesne poškodbe, ki jih povzroči zlasti vozilo, za katerega zavarovalna obveznost ni bila izpolnjena. Države članice lahko poravnajo zahteve med tem organom ter odgovornimi za nesrečo, in drugimi zavarovalnicami ali organi socialne varnosti, ki so dolžni plačati odškodnino žrtvam.

V tem okviru je Supremo Tribunal de Justiça (Vrhovno sodišče, Portugalska), pred katerim je Fundo de Garantia Automóvel vložil pritožbo, Sodišču predložilo vprašanje. Predložitveno sodišče se najprej sprašuje, ali je sklenitev pogodbe o zavarovanju avtomobilske odgovornosti obvezna, če je zadevno vozilo samo zaradi odločitve lastnika, ki ga nima več namena voziti, parkirano na

¹ Direktiva Sveta 72/166/EGS z dne 24. aprila 1972 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 10), kakor je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/14/ES z dne 11. maja 2005 (UL 2005, L 149, str. 14) (v nadaljevanju: Prva direktiva).

² Druga direktiva Sveta 84/5/EGS z dne 30. decembra 1983 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 3), kakor je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/14/ES z dne 11. maja 2005 (UL 2005, L 149, str. 14). Z Direktivo 2009/103/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti (UL 2009, L 263, str. 11) sta bili med drugim razveljavljeni Prva direktiva in Druga direktiva. Vendar je treba glede na čas dejanskega stanja iz postopka v glavni stvari ti direktivi upoštevati.

zasebnem dvorišču. Nato je portugalsko sodišče želelo izvedeti, ali Druga direktiva nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki določa, da ima odškodninski organ pravico vložiti tožbo proti osebi, za katero velja obveznost sklenitve zavarovanja civilne odgovornosti za vozilo, ki je povzročilo škodo, ki jo je povrnil ta organ, ki pa ni sklenila pogodbe v zvezi s tem, čeprav ta oseba ni civilno odgovorna za nesrečo, v kateri je nastala škoda.

Z današnjo sodbo je Sodišče razsodilo, da je v skladu s Prvo direktivo sklenitev zavarovanja avtomobilske odgovornosti obvezna, če je zadevno vozilo še registrirano v državi članici in se lahko vozi, je pa samo zaradi odločitve lastnika, ki ga nima več namena voziti, parkirano na zasebnem dvorišču.

Sodišče je najprej menilo, da vozilo, ki ni bilo pravilno umaknjeno iz prometa in ki se lahko vozi, ustreza pojmu „vozilo“ v smislu Prve direktive in zato ni izključeno iz obveznosti zavarovanja iz te direktive samo zato, ker ga njegov lastnik nima več namena voziti in ga parkira na zasebnem zemljišču. Vozilo A. A. Juliane se je običajno nahajalo na ozemlju države članice (Portugalske), kjer je bilo še vedno registrirano. Poleg tega je bilo to vozilo v voznem stanju. Sodišče je na podlagi tega ugotovilo, da je za vozilo veljala obveznost zavarovanja iz Prve direktive. Sodišče dodaja, da dejstvo, da je A. A. Juliana vozilo parkirala na zasebnem zemljišču, in sicer na dvorišču svoje hiše, preden si ga je prilastil njen sin, in da ga ni imela več namena voziti, v zvezi s tem ni upoštevno.

Na drugem mestu pa je Sodišče odločilo, da **Druga direktiva ne nasprotuje zakonodaji, ki tako kot portugalska določa, da ima odškodninski organ (v tem primeru Fundo de Garantia Automóvel) pravico, da poleg vložitve tožbe proti osebi ali osebam, odgovornim za nesrečo, vloži tožbo proti osebi, za katero je veljala obveznost sklenitve avtomobilskega zavarovanja za vozilo, ki je povzročilo nesrečo, ki pa ni sklenila pogodbe v zvezi s tem, čeprav ta oseba ni civilno odgovorna za nesrečo.**

Zakonodajalec Unije je sicer želel ohraniti pravico držav članic, da uredijo tožbe odškodninskega organa (v tem primeru Fundo de Garantia Automóvel) zlasti proti „osebami ali osebami, odgovornimi za nesrečo“, ni pa **harmoniziral različnih vidikov tožb takega organa (predvsem določitve drugih oseb, proti katerim bi lahko bila vložena taka tožba), tako da ti vidiki spadajo v nacionalno pravo vsake države članice.** Iz tega sledi, da lahko nacionalna zakonodaja določi, da če lastnik vozila, udeleženega v nesreči, ni izpolnil obveznosti sklenitve zavarovanja za to vozilo, lahko ta odškodninski organ poleg tožbe proti osebi ali osebami, odgovornimi za nesrečo, vloži tožbo tudi proti lastniku, ne glede na njegovo civilno odgovornost za nastanek nesreče.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793